

[Niels Frederiksen.]

nuværende Ejendomsskatter om paa en saadan Maade, at Bygningerne bliver fri og Ejendommene bliver beskattet i Henhold til deres Grundværdi, at man modvirker Spekulation i By og paa Land i de Grundværdier, som er paavirket af hele Befolkningens Vækst, Dygtiggørelse og Trivsel, at man paa alle Omraader fører en Politik, der indsnævrer det Felt, hvor Grundspekulationen er i Stand til at indkassere de Værdier, som Folket i Fællesskab fremkalder.

Det er den Politik, jeg tror er den klogeste, og derfor tror jeg ikke, at de foreliggende Forslag vil kunne danne noget Forhandlingsgrundlag for Grundskyldens Gennemførelse i dansk Politik. Jeg tror, at Resultatet vil blive det, at det vil blive Forslag, der behandles som nu ved første Behandling og saa gaar i Udvalg og skydes til Side som Fremtidsmusik, der ikke har noget med Virkeligheden at gøre. Og det er Ideen for god til.

Saa har jeg kun et Par Bemærkninger at gøre til det tredie Lovforslag. Jeg maa opfatte Forslagsstillernes Forelæggelse af dette Forslag som Udtryk for, at de har fortrudt, at de for kort Tid siden stemte mod et Forslag af nogenlunde samme Indhold, og det kan jeg kun anerkende, at man saa hurtigt fortryder et Fejltrin og søger at gøre det godt igen. Jeg vil henstille til Forslagsstillerne, at de gennemfører denne Fortrydelse konsekvent og stiller Afsnit 3 og 4 som et selvstændigt Forslag, thi saa er der nogen Mulighed for, at dette kan gennemføres ved Forslagsstillernes Stemmer — vi var jo nær ved at kunne gennemføre en Nødhjælpslovgivning for de kriseramte Arbejdere.

Jeg kan altsaa ikke tilsige mit Partis særlige Medvirkning til denne Sags Behandling, men jeg kan tilsige mit Partis særlige og ivrige Medvirkning til enhver Sags Behandling, der baner Vej for Grundskylds-ideens Sejr; thi det vil mere end noget andet sikre Retten til Arbejdets Frugter og Fremgang for alle dem, som kan og vil gøre en nyttig Gerning i vort Folk.

Lundberg: Efter at min Partifælle, det ærede Medlem Hr. Wilmann har beskæftiget sig med de to første Lovforslag, skal jeg sige et Par Ord om det tredie, om hvilket den højtærede Indenrigsminister har sagt, at det bevæger sig paa et mere praktisk og sigtbart Grundlag end de to andre.

Naar Lovforslaget er døbt: Foranstaltninger til Modvirkning af Arbejdsløsheden,

tror jeg imidlertid, det er en forkert Titel; hvis man havde kaldt det: „En Forklaring og en Undskyldning“, vilde det have været nok saa passende, og maaske kunde der have været en Undertitel, som sagde: der er mere Glæde i Himmelen over 1 Synder, som omvender sig, end over 10 retfærdige, som ikke har Omvendelse behov. Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen har Ret, naar han siger, at dette Lovforslag er en Forklaring og en Undskyldning for den Afstemning, som fandt Sted her for kort Tid siden over Forslaget om Støtte til de arbejdsløse, som har opbrugt deres Understøttelse; det forekommer mig blot, at det er en lidt besværlig Maade, det ærede Medlem Hr. Willesen benytter til at gøre denne Fejl god igen.

Naar man ser paa de mange Ting, Lovforslaget indeholder, kan man nemlig ikke frigøre sig for den Tanke, at medens man nok vil have strøet Sand paa den fæle Afstemning, man var ude for, vil man dog paa den anden Side opstille saa mange Hindringer for en Støtte til de arbejdsløse, at man er sikker paa, at der til Slut ikke bliver noget til dem. Det er en Kendsgerning, det maa det ærede Medlem Hr. Willesen jo vide, at meget af det, som nævnes i dette Lovforslag, er af en saadan Beskaffenhed, at det paa Forhaand kan siges at være udelukket fra at vinde Flertal i dette Ting; naar han saa alligevel gør Støtten til de arbejdsløse afhængig af disse Tings Vedtagelse, kan jeg ikke se andet end, at der mangler en alvorlig Villie til at gøre Fejlen god igen.

Jeg skal kort nævne nogle af de Punkter, jeg her tænker paa. Det ærede Medlem Hr. Willesen siger, at Lovforslaget er et Forsøg paa et samlet Fremstød, fordi der hersker almindelig Raadvildhed med Hensyn til Arbejdsløshedens Bekæmpelse, men ser man paa de foreslaede Bestemmelser, forekommer det mig, at de alligevel nærmest er spredt Fægtning. Det første Afsnit, Foranstaltninger til Fremme af Byggevirksomheden, hvori der foreslaas Ophævelse af Ejendomsskylden og Indførelse af en 3 pCts Grundskyld, maa jeg opfatte saaledes, at hvis man gennemfører en saadan Grundskyld, vil det efter Forslagsstillernes Mening hurtigt bevirke, at Byggeriet kommer i Gang, og ikke blot det, men kommer saa stærkt i Gang, at man efter 7 Maaneders Forløb kan skride til Ophævelse af Husleje-loven.

Jeg skal ikke komme ind paa Principerne i det Grundskyldskrav, som her er rejst, men jeg er sikker paa, at en Indførelse